

SİYAH
BEYAZ

GÜNNUR ÖZSOY

Hatıralar ve Mektuplar *Memories and Letters*

21.12.2018 - 15.01.2018

Duna Baktıkça Beni Hatırla

MELİS GOLAR : ‘Hatıralar ve Mektuplar’ sergisi bu yıl Mayıs ayında Pg Art Gallery’de ilk kez izleyici ile buluştu ve bugün Ankara Siyah Beyaz Galeri’ye taşındı. Sergisinin oluşum sürecinden bahsedermisiniz?

GÜNNUR ÖZSOY : Siyah Beyaz Galeri’nin 33. Yıl sergisi Faruk Sade nin “Sanatın asıl kurtarıcı tarafı bizi varlığımızdan şüpheye düşürmesidir.” sözünden yola çıkılarak hazırlanmıştı. Serginin kitabının girişi Sera Sade’nin Faruk Sade’ye yazdığı bir mektupla başlıyordu. Bu mektup Faruk’un hayattayken Sera’ya yazdığı mektuba bir cevap niteliğindedir. Çok sevdiğim insanların en içten duygularına şahit olmak beni çok duygulandırdı. Ardından büyük bir tesadüf eseri çocukluk arkadaşım sergi açılışına gelirken gençlik yıllarında ona yazdığım bir yığın mektubu okumam için bana getirdi. Gençlik yıllarında yazdığım mektuplar inanılmazdı unuttuğum birçok tatlı hatıramı hatırladım. Mektupların samimiyetle yazılma halleri beni çok etkiledi ve İstanbul’a dönünce Marcus Graf’a bir mektup yazarak olan biteni anlattım ve onunla gelecek sergimin olacağı zamana kadar mektuplaşmak istediğimi belirterek; “mektup arkadaşı olalım” dedim. Böylelikle Marcus Graf ile mektuplaşmaya başladık .

M.G. : Mektup yazmak kişisel bir iletişim aracı. Günümüzde bu aracın yerini pek çok farklı iletişim aracı aldı ve mektup yazmak nostaljik bir hale büründü. Kelimelerin gücü başka mecralarda dolanıyor. Siz ise bu gücü heykele yansıttınız. Heykellerinizde bunlar nasıl forma büründü?

G.Ö. : Marcus Graf ile mektuplaşmaya başladığımda kişisel sergime dair neler yapacağım henüz şekillenmemişti, ancak mektup yazarken düşüncelerimin şimdi ile geçmiş zaman arasında gidip geldiğini fark ettim. Sanırım yazmak hatıralarımı tetikledi ve yazdıkça daha çok hatırlar oldum. Mektuplarımda günlük hayatımı, geçmiş hatıralarımı ve üretimimle ilgili hayallerimi yazdım. Kağıt ve kalemle kurduğum bu yalın ilişkiden etkilendim. Bu yüzden yeni serideki heykellerimi yapmak için kağıt gibi düz yüzeyi olan metal levhaları seçtim. Bu levhaları soyut organik form anlayışım doğrultusunda biçimlendirdim. Böylece başlangıçta sadece düz bir yüzey olan levhalar, kesimler ve kıvrımlarla dönüşerek başka yüzeylere dönüştüler. Bu heykellerim doğrudan doğruya yüzeye ilişkili oldukları için onları duvar heykelleri olarak sergiliyorum. Çalışmalarımdaki temel prensip heykellerim için de geçerli; her bir heykel serideki bir diğer heykelden bağımsız; ancak istenirse biraraya gelerek farklı düzenlemelere olanak sağlıyorlar. Başlangıçta malzemenin kendiliğinden aldığı renklerden oluşan bu seriye, ilave olarak, Faruk Sade’nin siyah ve beyaz renge olan tutkusundan dolayı siyah ve beyaz renkli heykeller de dahil oldu. ‘Costa Mea’ serisinde ilk defa yeşil ve mor renk kullanmıştım. Bu serideki diasec görsellerden kişisel pullar bastırdım. Bu sergide yeşil ve mor renkli iki heykel bu pullara eşlik ediyor. Ayrıca hep “kırmızı benimdir” derim bunun için kırmızı heykeller de Siyah Beyaz Galeri’de sergilenecek.

M.G. : Heykellerinizin yanı sıra sergilerinizde süreçten doğan farklı ifade biçimlerine de yer veriyorsunuz. Video enstalasyonlar, video kolaj, tuvaler... Şimdi de yazıyı kullanıyorsunuz. Sergileme yöntemleriniz ve sunum stratejileriniz de sürekli değişiyor. Sizin için bu süreç nasıl gerçekleşiyor biraz bahsedermisiniz?

G.Ö. : Kişisel sergilerim için hazırlanırken önce hiçbir şey düşünmeden çalışırım, meydana çıkan işler çoğaldığında onların üzerine düşünürüm. Bu süreçte kavramlar ortaya çıkar. Sergi zihnimde belirirken farklı ifade biçimleri de oluşur. ‘Hatıralar ve Mektuplar’ sergisinde olduğu gibi, sergiye hazırlanırken bir sene boyunca Marcus Graf’la mektuplaştım. Bu mektuplar da içerik olarak hep geçmiş ve şimdi arasındaydı. Aklıma çocukken hatıra defterlerine yazılan “buna baktıkça beni hatırla” cümlesi geldi ve bunu sergimde kullanmak istedim. Bir diğeri ise “a piece of art (sanat eseri)” idi çünkü bu mektupların kendisini sanat olarak düşündüm.

PTT’ye kişisel pul bastırdım ve bu pullarla yüzlerce kişiye mektup yazdım. Bu kişiler onlara yolladığım bu pulları kullanarak bana cevap yazdılar. Böylelikle bir önceki sergime ait imgeler, pullar vasıtasıyla dolaşımda kaldı ve çok farklı kişiye ulaştı. Bu kadar çok kağıt ve kalemle ilişkideyken birgün, kendimi karakalem çizim yaparken buldum. Böylece seriye dahil olan bir karakalem serisi de oluştu. Özetle, her üretim aşamasının kendine dair farklı ifadelerinin kendiliğinden geldiğine inanıyorum.

M.G. : Heykelin bulunduğu alanla olan iletişimi, mimari etkileşimi, izleyiciyi etrafında döndürmesi ve içine katması açısından büyük önem taşıyor. Sizin eserlerinizde boşluk önemli bir unsur, aynı zamanda bu mimari olarak da güçlü bir etmen. Biraz da hareket ve boşluğun eserlerinizde nasıl yer bulduğundan konuşmak isterim.

G.Ö. : Boşluğu değerlendirme biçimim çok çeşitlidir. Heykelimde görünen boşluk, kapladığı alandaki boşluk, heykelin içindeki boşluk, kavram olarak boşluk gibi... Sergileme biçimi olarak sıklıkla tavandan sallandığı heykelim var. Bunlar mekanla kurduğum ilişkide kaidenin sadece yerle ilişkilendirilemeyeceğini vurgular ya da boşlukta asılı olma halinin imkanına işaret eder. Tavandan sallandırılan heykellerim doğal olarak hava akımıyla hareket ederler ancak esas olan üretim aşamasında olan hareketin izini sürebilmektir.

M.G. : Eserlerinizde çok fazla renk görmüyoruz. Sizin deyiminizle patlıcan moru, kurşun rengi, beyaz veya kırmızı...Genelde ana renkler tercihiniz. Bu seçimin sebebini öğrenebilir miyiz?

G.Ö. : Heykellerimde renk kullanmaya beyaz ile başladım, sonra beyazın tonları girdi. Bugüne kadar turuncu, turkuaz, bordo, patlıcan moru, kırmızı, petrol yeşili, kurşun rengi, sarı, yeşil, mor ve bakış açısına göre değişen renkler kullandım. Kullandığım renkler çoğunlukla serilerimdeki kavramlarla ilişkilidir .

M.G. : Bir röportajınızda eserleri üretirken 3 boyutlu bir form yaratma mücadelesinin sizin için öncelikli olduğunu söylüyorsunuz. Kavram ve içeriklerin bu formlar oluştuktan sonra yerlerini bulduklarından bahsediyorsunuz. Siz soyut heykeller üreten bir sanatçı olarak, bir fikrin, nesnenin, hissin soyutlamasını yapmak yerine, pratiği tersten işletiyorsunuz diyebilir miyiz?

G.Ö. : Bir keresinde bunu açabilmek için; “soyutlama yapmıyorum soyut düşünüyorum” demiştim.

M.G. : Sizin eserlerinizi üretirken etrafınızla olan etkileşime önem verdiğiniz gözlemleniyor. Bu sergide olduğu gibi mektuplaşmak size yeni bir ilham kaynağı oldu. Galeri Siyah Beyaz’da açtığınız ‘Rastlantı ile Kurgulanmışlık Arasında’ isimli sergide Nevzat Sayınla birlikte çalışmıştınız. Çalışma şekliniz öznel ve münferit olmaktan çok paylaşımcı ve çoğul. Siz bu konuyla ilgili ne söylersiniz?

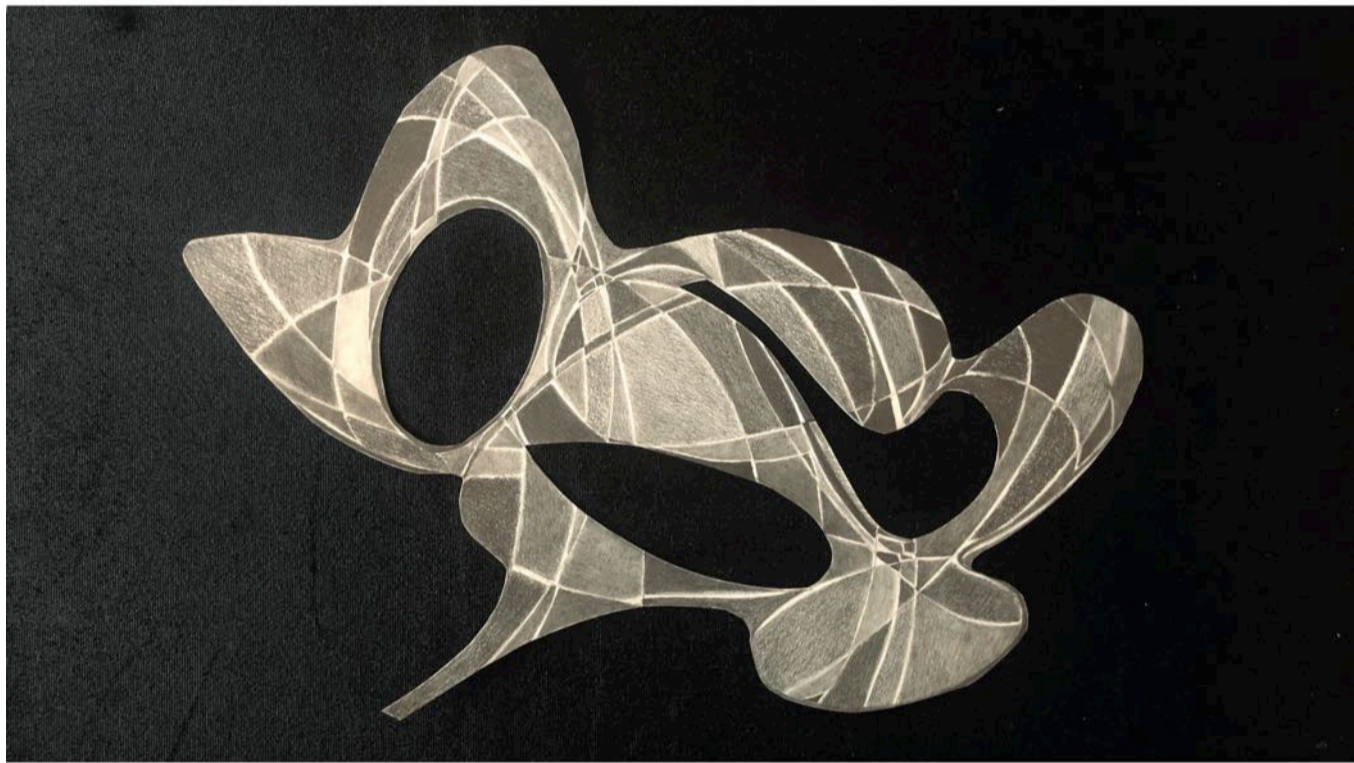
G.Ö. : Ben kendimi kategorize etmek istemiyorum. Şartlar nasıl gelişirse ona göre adapte olup çalışabileceğimi düşünüyorum.

M.G. : Şu anda ülkemizde veya dünyada sanat dünyasında takip ettiğiniz ve tartışmalı olarak gördüğünüz bir haberi/olayı paylaşabilir misiniz? Sizin sanat ve sanat politikasıyla ilgili güncel hassasiyetlerinizin ne olduğunu merak ediyorum.

G.Ö. : Gündemde olan ve tartışılan sanat haberlerinden haberdarım ama bunları tartışmak yerine enerjimi daha iyi işler üretmeye harcamak istiyorum.

MELİS GOLAR : *'Memories and Letters'* exhibition was held for the first time this year in May at Pg Art Gallery. Today it has been moved to Ankara Gallery Siyah Beyaz. Can you tell us about the formation process of the exhibition?

GÜNNUR ÖZSOY : *The 33rd year exhibition of the Siyah Beyaz Art Gallery was prepared on the basis of Faruk Sade's quote, "What makes art our saviour is that it makes us question our own existence." The preface of the book started with a letter by Sera Sade written to Faruk Sade. This letter was a response to the letter he wrote to Sera in the past. I was very touched to witness the most sincere feelings of the people I love. After that, as a big coincidence, a childhood friend of mine came to the exhibition opening and brought me a stack of letters to read that I wrote in our youth. The letters I wrote in my youth were incredible and made me remember many sweet memories I forgot. I was very touched by the sincerity of the letters, and when I returned to Istanbul, I wrote a letter to Marcus Graf to tell him what had happened and asked him that I would like to correspond with him until the next exhibition as a pen friend. So we started to exchange letters with Marcus Graf.*

M.G. : *Writing letter is a personal communication tool. Today, this tool has been replaced by many different mediums of communication, thus letters became nostalgic. The power of words is wandering in other media. You reflected this power to the sculpture. How did those get form in your sculptures?*

G.Ö. : *When I began to correspond with Marcus Graf, what will be my context on my solo show was not yet formed, however when I wrote the letter I realized that my thoughts were shifting between present and the past. I think, writing triggered my memories and I remember more when I wrote. In my letters I wrote about my daily life, my past memories and my future dream productions. I was impressed by this simple relationship built between me and paper and pen. Therefore I chose paper like flat surfaces such as metal plates in order to create sculptures in my new series. I shaped these plates in line with my approach of abstract organic forms. The plates, which were initially only a flat surface, were transformed by cuts and folds into distinct surfaces. These sculptures are directly related to the surface therefore I exhibit them as wall sculptures. The basic principle of my work is pertinent in my sculptures; each sculpture in the series is independent of another, nevertheless if desired, they clustered, they allow installations in variation. In addition to these series which initially took the colour of its material, due to Faruk Sade's passion on black and white colours involved into these series of sculptures. In the series of 'Costa Mea', I have used for the first time green and purple. I have printed personal stamps from diasec images of that series. In this exhibition, two sculptures in green and purple accompany these stamps. Additionally, I always say 'Red is mine' therefore red sculptures will also be displayed in Gallery Siyah Beyaz.*

M.G. : *In addition to your sculptural forms, you also include different forms of expression in your exhibitions. Video installations, video collages, canvases...Now you are using the text. Your display methods and presentation strategies are constantly changing. Can you tell us a little bit about how this process is occurring?*

G.Ö. : *When I prepare my solo exhibitions, at first I start working without thinking over it, when the amount of works grow I begin to think. Concepts arise in this process. While the exhibition formed in my mind, different states of expressions occur. As in the 'Memories and Letters' exhibition, for a year I exchanged letters with Marcus Graf. These letters were always in between the past and present. I remembered the phrase written on diaries "remember me as you look at it" and I wanted to use it in the exhibition. Another idea was "a piece of art" because I recognise these letters as art. I printed a personal stamp at PTT, and I wrote letters to*

hundreds of people using these stamps. They wrote me back sending me these stamps that I sent them. Thus the images of my previous exhibition stay in circulation through stamps and reached many people. While having so much bond with papers and pens, at one point someday I found myself drawing charcoal. A series of pencils were also included in the series. In summary, I believe that each production phase has come along with its own form of expressions.

M.G. : *The relation between the sculpture and the architectural interaction, how it makes the viewer revolve around and to incorporate with them remain important. In your works space is an important element, concurrently it is also a powerful notion in architecture. I'd like to talk a little bit about space and motion in your works.*

G.Ö. : *The way I assess the space is very diverse. Such as; the space that appears in my sculpture, the space in its locus, the space in the sculpture, the space as a concept... As a form of display; I often hung my sculptures on the ceiling. These emphasize my relationship with the space as the pedestal cannot be associated only with the ground or as it indicates the possibility of being hung in an empty space. My sculptures hung from the ceiling move naturally through the air stream, but the main point is to trace the movement in the production stage.*

M.G. : *We do not see so many colors in your works. Like you name, the eggplant purple, lead color, white or red.. Usually main colors are your first choice. Shall we learn the reason of this selection?*

G.Ö. : *I started to use colours initially with white and then the shades of white. Until now, I have used orange, turquoise, burgundy, eggplant purple, red, oil green, lead color, yellow, green, purple and transforming colours changing according to the perspective. The colors I use are mostly related to the concepts of my series.*

M.G. : *In an interview, you say that the challenge of creating 3-dimensional forms is a priority for you in the production process. You were mentioning that the concepts and the contents set after composing these forms. As an artist who produces abstract sculptures, can we extract that you run the practice in reverse rather than abstracting an idea, an object or a feeling?*

G.Ö. : *In order to make it more clear, I once said, "I'm not doing abstraction, I just think abstractly."*

M.G. : *It can be observed that you give an importance to the interaction with your environment when you produce your works. As in this exhibition, correspondence was a new inspiration for you. The exhibition you opened in Gallery Siyah Beyaz titled 'In between Casuality and Fiction' has emerged over a collaboration with Nevzat Sayın. The way you work is subjective and plural rather than subjective and individual. What would you say about that?*

G.Ö. : *I don't want to categorize myself as I am this or that. I believe, I can adapt to the conditions in the way they develop.*

M.G. : *Can you share a news story that you are following in the world of art in our country or in the world and which you see as controversial? I wonder about your current sensitivity to art and art politics.*

G.Ö. : *I am aware of the art news that are on the agenda and being discussed, however instead of discussing them, I want to spend my energy to produce better works.*

GELECEK SERGİ *UPCOMING EXHIBITION*

YİĞİT CAN ALPER
25.01.2019 - 20.02.2019

siyah beyaz sanat galerisi www.galerisiyahbeyaz.com galerisiyahbeyaz@gmail.com

ankara Kavaklıdere sok. 3/1-2 Şili Meydanı Kavaklıdere 0312 467 7234

istanbul Maslak Oto Sanayi 2.Kısım 26.sok üst kat no:1051

röportaj *interview* melis golar **çeviri** *translation* melis golar **tasarım** *design* sera sade